

Miljøverndepartementet
postmottak@md.dep.no

Ingvild Andreassen Sæverud

Deres ref: 200503953

Vår ref: rf

Dato: 29.5.2008

Høring av EU-kommisjonens forslag til direktiv som endrer kvotedirektivet (2003/87/EF) for å forbedre og utvide EUs kvotesystem

Vi viser til departementets høringsbrev og til drøftelsene i seminaret 9. mai om det reviderte kvotehandelsdirektivet. Norsk Industri har følgende synspunkter på saken:

1. Klimapolitikken gir europeisk konkurranseutsatt industri meget store utfordringer.

Gjennom EØS-avtalen er Norge en del av EUs indre marked og må implementere all indre markedslovgivning som er relevant for avtalen. Dette gjelder bl.a. kvotehandelsdirektivet og mesteparten av klima- og energilovgivningen.

Deltakelsen i kvotehandelen påfører i dag europeisk industri karbonkostnader som industrien utenfor Europa slipper. Hittil har det lyktes vareproduserende industri å få tildelt gratiskvoter i nærheten av behovet. Også for neste tildelingsperiode gis det klare signaler om at energiintensiv industri som er eksponert for global konkurranse, skal tildeles 100 % gratiskvoter for de direkte klimagassutslippene evt. beskyttes gjennom handelspolitiske tiltak.

Norsk og europeisk energiintensiv industri påføres en kraftig konkurranseforverring pga kostnadsveksten i de indirekte klimagassutslippene, dvs gjennom karbontillegget i kraftprisen. Hvis prosessindustrien i Europa skal overleve kvotehandelsregimet er det en forutsetning at EU lykkes i å oppheve konkurransevridningen mot ikke-europeisk industri (enten gjennom en internasjonal avtale som eksponerer ikke-europeisk industri for de samme karbonkostnader eller gjennom handelspolitiske virkemidler eller gjennom andre arrangementer hvor industrien fritas for karbonelementet i kraftprisen).

Norsk implementering av det reviderte kvotehandelsdirektivet må føre til at norsk industri likestilles med EU-industrien. Dvs. at myndighetene fjerner bestemmelser i gjeldende norsk lovgivning som påfører norsk industri kostnader som europeisk industri slipper (bl.a. diskrimineringen mellom eksisterende og ny industri).

Revisjonen av kvotehandelsdirektivet må også ses i nær sammenheng med revisjonen av fornybardirektivet. Implementeringen av fornybardirektivet kan føre til et ekstra karbontillegg for konkurranseutsatt industri gjennom økninger i overføringskostnadene som følge av bygging av mye småskala fornybar energi.

Videre er det ingen tvil om at treforedlingsindustrien vil møte høyere virkeskostnader som følge av økt satsing på bioenergi.

Det er altså en rekke forhold som peker mot svekket konkurranseevne for europeisk prosessindustri dersom regelverket for kvotehandel og andre reguleringer i energi- og klimapolitikken utformes og implementeres på en uheldig måte. EUs mål om å unngå karbonlekkasje er derfor en meget krevende oppgave som krever aktiv innsats både fra EU og norske myndigheter.

2. Revisjonen av kvotehandelsdirektivet

Norsk Industri kan i hovedsak slutte seg til de foreslåtte endringene i kvotehandelsdirektivet, nemlig:

- Flere sektorer og gasser fases inn i handelssystem. Mesteparten av prosessindustrien blir faset inn. Dvs. at også aluminium, ferro og kjemisk industri kommer med.
- Auksjonering av kvoter blir hovedprinsippet. Hele kraftverkssektoren må kjøpe hele kvotebehovet helt fra begynnelsen av neste handelsperiode.
- Energiintensiv industri som er eksponert for global konkurranse får spesialbehandling. Denne type industri kan få tildelt opp til 100 %. Tildelingen må omfatte både prosess- og energiutslipp. Norsk Industri foreslår at allokeringen har som basisprinsipp at 100 % tildeling avgrenses til installasjoner som har implementert BAT-teknologi (dvs en eller annen form for benchmarking som allokeringsprinsipp).
- Kommisjonen skal innen 30.juni 2010 komme tilbake med en definisjon av hvilke bransjer som faller inn under denne kategorien. Viktig med en rask avklaring og at all industri som ikke kan overvelte karbonkostnadene kommer inn under definisjonen konkurranseutsatt industri.
- Øvrig industri får en gradvis nedtrapping (dvs. avvikling) av gratis kvoter frem mot 2020.
- For ny konkurranseutsatt industri avsettes en fast pott på 5 % av fellesskapets kvotemengde som deles ut gratis.
- Utdeling av gratiskvoter skal være fullt harmonisert, dvs. at tildelingsreglene skal være eksakt like i de 27 medlemslandene. De harmoniserte fellesskapsreglene skal være på plass 30. juni 2011. Norsk Industri forutsetter at EFTA-siden harmoniserer tildelingsreglene med EU.
- Inntekter fra medlemslandenes kvoteauksjonering foreslås benyttet til å gi støtte til utvikling av fornybar energi, CCS-tiltak og FoU til klimateknologi. Videre skal deler av inntektene gå til teknologioverføring til utviklingsland.
- Norsk industri har forståelse for at EU avventer resultatet av en internasjonal klimaavtale før det kan tas stilling til hvordan og i hvilken utstrekning de fleksible mekanismene kan benyttes etter 2012. Vi legger imidlertid til grunn at EU og Norge bestreber seg på å arbeide for en best mulig internasjonal

klimaavtale etter 2012 slik at den europeiske kvotehandelen kan kobles opp til reduksjonsprosjekter i utviklingsland og mot handelsregimer i andre OECD-land.

3. Norsk implementering av den regionale energi- og klimapolitikken – sats på harmonisering og unngå symbolpolitikk

Norske myndigheter har hittil satset på å utvikle en energi- og klimapolitikk med størst mulig handlingsrom i forhold til EU. Norsk industri bedømmer ikke denne politikken som særlig vellykket, bl.a. peker vi på at Norge fortsatt strever med å tilpasse særnorske bestemmelser til EUs kvotehandelsregime.

Et hovedkrav fra Norsk Industri er derfor at Norge slutter seg til den regionale energi- og klimapolitikken slik den er uten unødvendige særnorske unntaksordninger.

Et sentralt element i EUs klimapolitikk er å unngå karbonlekkasje, dvs at konkurranseutsatt industri som ikke kan overvelte karbonkostnaden i salgsprisen tilbys kompenserende ordninger.

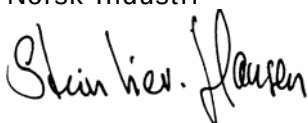
EU erkjenner at bruk av begrepet "forurensere skal betale" ikke har noen mening dersom resultatet blir karbonlekkasje. En anvendelse av begrepet har bare mening dersom betalingen for forurensning fører til ønsket endring i forbruksmønsteret, dvs. at karbonkostnaden dekkes av forbrukeren.

Mye tyder på at verdenssamfunnet nå er i ferd med å etablere en langt mer kraftfull innsats i arbeidet med å redusere klimagassutslippene som igjen vil føre til store omstillinger i det globale produksjons- og forbruksmønsteret. Samtidig åpner det seg et enormt nytt marked med store industrielle utviklingsmuligheter.

Industrien må vise vilje til store omstillinger for å møte kravene som følger av den kommende globale og regionale klimapolitikken. Selskaper uten omstillingsevne og -vilje vil ikke overleve i denne grønne økonomien, mens selskaper som lykkes i å tilpasse seg vil ha store utviklingsmuligheter. I denne sammenheng er det viktig at myndighetene utformer regelverket i energi og klimapolitikken på en slik måte at norsk industri får muligheter til både å overleve og utvikle seg og ikke møte snublesteiner som gir det motsatte resultat.

Hvis verdenssamfunnet skal lykkes i arbeidet med å få på plass en klimapolitikk som kan oppfylle 2-gradersmålet, må det stilles strenge krav til både den globale, regionale og nasjonale klimapolitikken. Med bakgrunn i den meget krevende målsettingen, bør det ikke gis rom for ren symbolpolitikk, verken globalt, regionalt eller nasjonalt.

Med vennlig hilsen
Norsk Industri

Stein Lier-Hansen
Adm. direktør